

[Finansministeren.]

at dette er en af de gode muligheder. Det er jo sagligt rigtigt at gennemføre denne merværdiafgift, det har de fleste erkendt.

Jeg har sagt tidligere, at vi går ind for en generel vareafgift, fordi vi mener, at lønmodtagerne derigennem får en bedre skatteform og en bedre skattereform end den, man vil kunne få på mange andre måder. Vi kan igennem den generelle forbrugsafgift tage skatter hjem fra folk i dette land, som ikke via indkomstbeskatningen kommer til at betale det rigtige bidrag til den fælles husholdning. Derfor går jeg ind for en udvidelse af forbrugsbeskatningen, og derfor har jeg ikke noget imod, at det bliver merværdiafgiften, der kommer til at danne grundlag for en skattereform. Dels er det i sig selv en reform, dels giver den et bedre grundlag for ligningen, bedre kontrolmuligheder, dels skaffer den altså pengene; men selvfølgelig er der også andre måder, man kan skaffe penge på.

Flere talere har været inde på spørgsmålet statens udgifter. Jeg vil gerne kort sige, at man jo ikke kan bruge pengene både til skattereform og til dækning af statens stigende udgifter. Det tror jeg i hvert fald hr. Niels Westerby er helt opmærksom på; sådan forstod jeg det, han sagde. Men jeg vil gerne spørge hr. Poul Møller og hr. Henry Christensen direkte: hvis ikke vi skal bruge pengene til den skattereform, som vi nu har foreslået, med de 960 mill. kr., hvad så? Er det venstres og de konservatives mening, at vi skal opkræve en merværdiafgift, som skulle gå til en skattereform, og så i stedet for bruge pengene til noget andet? Jeg kan dårlig tænke mig, at det kan være meningen, og det er i hvert fald ikke regeringens hensigt. Vi ønsker at bruge disse penge til en skattereform, men det er da soleklart, at pengene til dækning af stigende statsudgifter også må skaffes. Jeg har da også forstået det således, at de partier, der her i folketinget vedtager noget, der koster penge, de er også med til at skaffe dem.

Det finansbudget, der er forelagt, balancerer; der er ikke noget i vejen med det budget. Men hvis man skal have flere udgifter, end der er opført i budgettet, ja, så er det da klart, at det kan blive et problem. Det har vi imidlertid sagt hele tiden; det har regeringen sagt klart og skarpt lige

fra starten, lige fra vi fremsatte finanslovsforslaget, ja, også før den tid, men vi ønsker ikke, at det skal blandes sammen med dette problem om skattereformen, for så kommer vi aldrig nogen steder. Det problem hører hjemme i forbindelse med en drøftelse af finanspolitikken, og det er ikke finanspolitik, vi drøfter i dag, det er skattereform på basis af en merværdiafgift.

Jeg synes i øvrigt, der var en forskel i tonen hos hr. Poul Møller og hr. Henry Christensen, som måske tyder på, at man fra konservativ side ikke er utilbøjelig til at ville være med i et forlig nogenlunde efter de linjer, som er skitseret, og som vi kender. Jeg håber da også, at man ikke i den grad vil kræve detaljer udarbejdet, inden man skal tage stilling, at en sådan mulighed ikke kan blive en realitet.

Kildeskatteordningen og skattefradragsreglens ophævelse har man jo nu akkviesceret ved; det tager man altså, men så er der visse andre punkter, bl. a. skatteloftet, som man nu gør til noget stort. Vi har mange gange fra regeringens og fra socialdemokratiets side sagt, at vi ikke betragter dette problem med skatteloftet som noget afgørende. Det har jo klart vist sig, at med det skatteloft, man har haft med skattefradragsreglen, var det i hvert fald ikke mellemindtægterne, der blev beskyttet. Derfor var vi modstandere af det, og derfor skal det afskaffes. Vi har på den anden side sagt, at vi er positive, vi vil gerne forhandle spørgsmålet, vi vil gerne drøfte det, men vi kommer ikke med noget forslag.

Jeg kan godt antyde, hvad vore tanker gik ud på, da vi blev presset under valgkampen — for det er jo sandheden: vi kom ikke med noget forslag under valgkampen. Jeg var selv til stede på det pressemøde, hvor statsministeren, stillet over for spørgsmålet, om vi da havde et skatteloft at foreslå, sagde til pressen, at det ville vi tænke over og muligvis komme med noget, og på et senere pressemøde gik man videre, og statsministeren sagde så, at vi ville komme med noget. Imidlertid opstod der jo et sådant røre om dette, at statsministeren bestemte sig for, at vi ikke skulle komme med noget skatteloft, og det tror jeg var rigtigt i den situation, der forelå. Vi har altså ikke selv ønsket at komme med et skatteloft, fordi vi ikke er særlig interesserede i det. Vi